> Vervolg van pagina 23

aan taalvondsten als doemdenken, regelneef of zo stoned als een garnaal van de televisiemakers en schrijvers Kees van Kooten en Wim de Bie.

Beets maakte na de Camera Obscura naam als dominee in Heemstede, en later als hoogleraar en als predikant in Utrecht. Als dichter is hij door zijn tijdgenoten onnoemelijk vaak geëerd en onderscheiden. Zijn zeventigste verjaardag was zelfs een nationale feestdag, waarbij de schoolkinderen een dagje vrij kregen om zijn verjaardag te vieren. Zijn domineespoëzie, waarvoor hij later werd verguisd, maakte van hem een populaire en bekende Nederlander.

Literaire onsterfelijkheid

Hij werd dus beroemd door zijn gedichten en gedrukte preken, waaraan hij goed geld verdiende. Maar hij tipte nooit meer de literaire onsterfelijkheid aan zoals met zijn Camera Obscura. Iemand schreef: 'Hoe is het mogelijk dat iemand op zijn zesentwintigste jaar een geniaal boek schrijft en zich daarna zestig jaar lang wijdt aan gekroonde onbenulligheid?' Godfried Bomans formuleerde het beknopter en schreef over 'Het mysterie-Beets'.

De dominee was zijn scherpte niet kwijt na zijn briljante debuut, zo blijkt uit veel anekdotes. Toen de gemeenteleden in de Wilhelminakerk in Heemstede bromden dat hij zo vaak om geld voor de armen vroeg, zei hij: 'Aan een boom zo vol geladen, mist men vijf of zes pruimpjes niet'. Of lees zijn scherpe reactie op het toen populaire kinderboek De Brave Hendrik. Over dit voorbeeldige jongetje schrijft Beets dat hij hem graag op straat zou ontmoeten 'om hem daar een paar blauwe ogen te slaan'.

Mild oordeel

Zijn biograaf oordeelt mild over Beets, die zijn literaire talent volgens hem wel degelijk goed heeft gebruikt. „Beets was een optimistische man, een typische negentiende-eeuwer voor wie God, gezin en vaderland de hoekstenen van zijn bestaan waren. Van hem werd als prediker ernst verwacht en daar voldeed hij aan. Hij nam bewust afstand van de spot uit de Camera Obscura."

> **Beets was een optimistische man, voor wie God, gezin en vaderland de hoekstenen van zijn bestaan waren**

Beets heeft ook nooit willen voorlezen uit zijn veelgeprezen boek, hoewel er tijdens zijn leven 21 drukken van verschenen. „Hij wilde wel voorlezen, maar dan gaf hij een verhandeling over Vondel en als het publiek geluk had, las hij nog een gedicht voor. Ja, daar zal wel eens commentaar op hebben geklonken."

Vrolijke Frans

In zijn gezin is Beets volgens Honings wel die vrolijke Frans gebleven. Hij heeft uit het uitgebreide archief gehaald dat hij bij een familiefeestje langsging als de charmante verleider Van der Hoogen uit de Camera Obscura. Dan speelde Beets de rol van de verleider Van der Hoogen met zijn geparfumeerde kaartjes en een hoge hoed die alles 'verrukkelijk en allercharmantst' vond.

Terug naar de imposante beeldengroep in de Hout, waarvoor de eerste plannen vrij kort na de dood van Beets waren bedacht. In het begin van de vorige eeuw was het gewoon grote standbeelden van grote figuren te maken. De beeldengroep liet echter lang op zich wachten doordat de Eerste Wereldoorlog roet in het eten gooide. De onthulling volgde pas in 1962.

Jaren later, in de tijd van de onthulling van het beeld van Godfried Bomans in de Wijngaardtuin (1982) en Harry Mulisch op de Grote Markt (2013), waren de standbeelden voor literaire grootheden al veel bescheidener. Vandaar dat Harry Mulisch het op de Grote Markt moet stellen met een bronzen buste van zijn hoofd. En eigenlijk is de beeldengroep in de Hout uniek. Met het Hildebrandmonument wordt niet de schrijver Nicolaas Beets geëerd, maar de grappige figuren uit de Camera Obscura.

De biografie 'God, gezin en vaderland, de eeuw van Nicolas Beets' ligt in de boekwinkel. Het met afbeeldingen opgefleurde boek kost 49,50 euro.

Een trekschuit in de negentiende eeuw. BEELD UIT DE BIOGRAFIE

OPVOEDKWESTIE

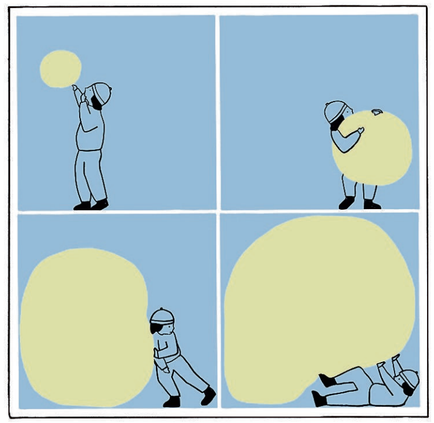

ILLUSTRATIE MARIOLIJN STAPPERS

Wat als je kind héél lang zijn plas ophoudt?

Peuter Cody is net een paar maanden zindelijk. Thuis gaat het prima, maar op andere plekken wil hij niet plassen en houdt hij zo uren zijn plas op tot hij weer thuis is. Kan dat kwaad?

Debby Mendelsohn is zindelijkheidscoach en schrijver van het boek 'Zindelijk maken is kinderspel'. „Ik sta ervan versteld hoelang sommige kinderen hun plas kunnen ophouden. Over het algemeen kan ik zeggen: nee, het is niet erg, zolang je merkt dat je kind er geen last van heeft. Het wisselt ook enorm per kind. Drinken ze vooral tijdens maaltijden, dan hoeven ze door de dag heen vaak ook minder vaak te plassen. Als ze de hele dag met een drinkbeker lopen, zullen ze vaker moeten plassen."

Als kinderen te lang hun ontlasting of plas ophouden, is dat niet goed en kunnen ze flinke buikpijn krijgen. „Als ze pijn hebben, geven ze het ook aan. En als ze te lang hun plas ophouden, kunnen ze vaker ongelukjes krijgen, omdat ze te lang niet geplast hebben. Dus lang ophouden is niet erg, maar te lang is niet goed."

Het komt vaker voor wanneer een kindje net zindelijk is. Het is dan een onderdeel van het leren zindelijk te worden. Je ziet het soms ook wanneer kinderen buitenshuis naar de wc moeten, vertelt Mendelsohn.

Het is belangrijk het als ouders in de gaten te houden. „Als een kindje net zindelijk is, is het niet gek dat hij of zij het spannend vindt om op 'vreemde wc's' te plassen. Dus dat ze het dan liever ophouden tot ze weer thuis zijn. Maar dit is wel iets wat ze leren, dat heeft soms wat tijd nodig. Als je het gevoel hebt dat het een probleem voor je kind blijft, kan je hulp inschakelen van een deskundige."

Het helpt om met je kind te oefenen, legt ze uit. „Dan ga je met je kind naar een vreemde wc en zeg je: je hoeft niets te doen, maar we gaan gewoon even samen kijken hoe deze plek eruitziet en eventueel laat je je kind even op de wc zitten. Dan maak je die drempel wat lager. Ga je kind niet dwingen of pushen, houd het luchtig en positief. Je wil niet dat je kind negatieve associaties krijgt met buitenshuis naar de wc gaan."

Een probleem van wc's op andere plekken is dat ze vaak vies zijn. „Ik heb wel het idee dat het iets beter wordt, maar sommige wc's zijn echt niet prettig. Want vooral kinderen zijn geneigd om de wc heel goed vast te houden. Ook aan de bril en de wc-rand. Sommige wc's zijn te vies. Daar wil je zelf ook niet naartoe. Sommige ouders nemen daarom schoonmaakdoekjes mee en maken eerst

Lang ophouden is niet erg, maar te lang is niet goed

alles schoon. Dat is een optie. En natuurlijk heel erg goed handen wassen nadien. Maar als een toilet echt heel erg vies is, zou ik zeggen: neem voor het geval dat een potje mee, of ga liever naar buiten als dat mogelijk is, om daar even je kind te laten plassen. Je wil niet dat je kind iets oploopt. Het moet wel prettig voelen, ook voor jou als ouder. Buiten even plassen is helemaal prima en vinden veel kinderen ook leuk. Dus dan kan je beter dat doen."

Merlin Mulder is journalist bij deze krant en heeft een zoon van 2 jaar en dochter van zes maanden. In dit katern behandelt ze opvoedvragen. Ook een kwestie? alletijd@mediahuis.nl

CHRONISCH ONLINE

Veganistisch en een beetje bacon

Waar hebben we het nú weer over? Journalist Senna Brammer (28) is chronisch online en neemt je mee in de eindeloze stroom trends.

Velen van ons zagen januari voorbijkruipen alsof deze maand zestig dagen duurde. Als je dit leest: gefeliciteerd, het is ons gelukt. We hebben het einde gehaald.

Nu de kop eraf is, ben ik benieuwd naar hoe het gaat met je goede voornemens. Ga je nog drie keer in de week naar de sportschool? Heb je het eerste van de twaalf boeken al uitgelezen? Weegt je spaarvarken al - geheel volgens het advies van het Nibud - tien procent van je maandelijkse inkomsten?

In het geval dat je voornemens nog fier overeind staan: goed bezig, ik ben trots op je. De kans is overigens veel groter dat alle mooie plannen die je je had voorgenomen, allang gesneuveld zijn. Helemaal niet gek, uit onderzoek blijkt dat rond de negentig procent van alle goede voornemens mislukt.

Een vriend deed (succesvol) mee aan Dry January. 31 dagen geen druppel alcohol drinken beviel hem buitengewoon goed. „Ik zou eigenlijk helemaal willen stoppen met drinken", vertelt hij in de eerste week van februari, biertje in zijn hand. „Maar ja, ik ga naar een festival deze zomer."

„Vegan plus bacon", zeg ik. Hij kijkt me aan alsof ík in de war ben. „Dus ik zag laatst een TikTok-video", begin ik. In het filmpje vertelt een vrouw dat ze veganistisch zou willen eten, maar dat gaat niet, want ze houdt te veel van bacon. Daarmee lokt ze een leger van TikTok-filosofen uit die haar vertellen dat je prima veganist kan zijn én soms bacon kan eten.

En TikTok-filosofen zouden geen TikTok-filosofen zijn als ze je met een simpele spreuk niet direct in een existentiële crisis zouden trekken. Want, zeggen ze, alles-of-niets-denken is passé, we zitten gevangen in onze eigen regels en 'Vegan plus bacon' is op álle facetten

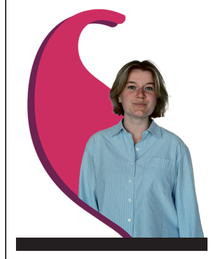

van het leven toepasbaar.

Dus, sta je je inmiddels nog maar een keer in de twee weken uit te sloven in de sportschool? Heb je pas 31 pagina's verslonden van het boek met 295 bladzijden? Lukte het om aan het eind van de zestig dagen durende maand een paar euro in een potje te stoppen?
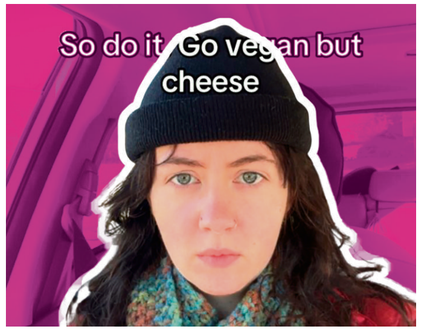
In het geval dat je voornemens nog half overeind staan: goed bezig, ik ben trots op je.